

[Нови Завјет](#)

Прва саборна посланица светога апостола Петра.

Глава I.

Од Петра, апостола Исуса Христа, избранијем дошљацима, расијанијем по Понту, Галатији, Кападокији, Азији и Витинији;

2. По провиђењу Бога оца, светињом Духа доведенијем у послушање и кропљење крви Исуса Христа: да вам се умножи благодат и мир.

3. Благословен Бог и отац Господа нашега Исуса Христа, који нас по великој милости својој прероди за жив над васкрсенијем Исуса Христа из мртвијех,

4. За нашљедство непропадљиво, које не ће иструхнути ни увенути, сачувано на небесима за вас,

5. Које је сила Божија вјером сачувала за спасеније, приправљено да се јави у пошљедње вријеме;

6. Којему радујте се, премда сте сад мало (гдје је потребно) жалосни у различнијем напастима,

7. Да се кушање ваше вјере много вредније од злата пропадљивога које се куша огњем нађе на хвалу и част и славу, кад се покаже Исус Христос;

8. Којега не видјевши љубите, и којега сад не гледајући но вјерујући га радујете се радосћу неисказаном и прослављеном,

9. Примајући крај своје вјере, спасеније душама.

10. Које спасеније тражише и испитиваше зањ пророци, који за вашу благодат прорекоше;

11. Испитујући у какво или у које вријеме јављаше Дух Христов у њима, напријед свједочећи за Христове муке, и за славе по томе;

12. Којима се откри да не самијем себи него нама служажу овијем што вам се сад јави по онима који вам проповједише јеванђелије посланијем с неба Духом светијем, у које анђели желе завирити.

13. За то, љубазни, запрегнувши бедра својега ума будите тријезни, и за цијело се надајте благодати која ће вам се принијети кад дође Исус Христос.

14. Као послушна дјеца, не владајући се по првијем жељама у својему незнању,
15. Него по свецу који вас је позвао, и ви будите свети у свему живљењу.
16. Јер је писано: Будите свети, јер сам ја свет.
17. И ако зовете оцем онога који, не гледајући ко је ко, суди свакоме по дјелу, проводите вријеме својега живљења са страхом,
18. Знајући да се пропадљивијем сребром или златом не искуписте из сујетнога својег живљења, које сте видјели од отаца;
19. Него скупоцјеном крвљу Христа, као безазлена и пречиста јагњета;
20. Који је одређен још прије постања свијета, а јавио се у пошљедња времена вас ради,
21. Који кроз њега вјерујете Бога који га подиже из мртвијех, и даде му славу, да би ваша вјера и надање било у Бога.
22. Душе своје очистивши у послушању истине Духом за братољубље недволично, од чиста срца љубите добро један другога,
23. Као прерођени не од сјемена које трухне, него од оног које не трухне, ријечју живога Бога, која остаје до вијека.
24. Јер је свако тијело као трава, и свака слава човјечија као цвијет травни: осуши се трава, и цвијет њезин отпаде;
25. Али ријеч Господња остаје до вијека. А ово је ријеч што је објављена међу вама.

Глава II.

- Одбаците дакле сваку пакост и сваку пријевару и лицемјерје и завист и сва опадања,
2. И будите жељни разумнога и правога млијека, као новорођена дјеца, да о њему узрастете за спасеније;
 3. Јер окусисте да је благ Господ.
 4. Кад дођете к њему, као камену живу, који је, истина, од људи одбачен, али од Бога изабран и прибран:
 5. И ви као живо камење зидајте се у кућу духовну и свештенство свето, да се приносе приноси духовни, који су Богу повољни, кроз Исуса Христа.
 6. Јер у писму стоји написано: Ево међем у Сиону камен крајеугалан избрани и скупоцјени; и ко њега вјерује не ће се постидјети.
 7. Вама дакле који вјерујете част је; а онима који се противе камен који одбацише зидари, он поста глава од угла, и камен спотицања, и стијена саблазни;
 8. На који се и спотичу који се противе ријечи, на што су и одређени.

9. А ви сте избрани род, царско свештенство, свети народ, народ добитка, да објавите добродјетелји онога који вас дозва из таме к чудноме видјелу своме.
10. Који некад не бијасте народ, а сад сте народ Божиј; који не бијасте помиловани, а сад сте помиловани.
11. Љубазни! молим вас, као дошљаке и госте, да се чувате од тјелеснијех жеља, које војују на душу.
12. А владајте се добро међу незнабошцима, да би за оно за што вас опадају као злочинце, видјевши ваша добра дјела, хвалили Бога у дан похођења.
13. Будите дакле покорни свакој власти човјечијој, Господа ради: ако цару, као господару;
14. Ако ли кнезовима, као његовијем посланицима за освету злочинцима, а за хвалу добротворима.
15. Јер је тако воља Божија да добријем дјелима задржавате незнање безумнијех људи,
16. Као слободни, а не као да бисте имали слободу за покривач пакости, него као слуге Божије.
17. Поштујте свакога: браћу љубите, Бога се бојте, цара поштујте.
18. Слуге! будите покорни са свакијем страхом господарима не само добрима и кроткима него и злима.
19. Јер је ово угодно пред Богом ако Бога ради поднесе ко жалости, страдајући на правда.
20. Јер каква је хвала ако за кривицу муке трпите? Него ако добро чинећи муке трпите, ово је угодно пред Богом.
21. Јер сте на то и позвани, јер и Христос пострада за нас, и нама остави углед да идемо његовијем трагом;
22. Који гријеха не учини, нити се нађе пријевара у устима његовијем;
23. Који не псова кад га псоваше; не пријети кад страда; него се ослањаше на онога који право суди;
24. Који гријехе наше сам изнесе на тијелу својему на дрво, да за гријехе умремо, и за правду живимо; којег се раном исцијелисте.
25. Јер бијасте као изгубљене овце, које немају пастира; но сад се обратисте к пастиру и владици душа својијех.

Глава III.

А тако и ви жене будите покорне својијем мужевима, да ако који и не вјерују ријечи, женскијем живљењем без ријечи да се добију,

2. Кад виде чисто живљење ваше са страхом;

3. Ваша љепота да не буде споља у плетењу косе, и у ударању злата, и облачењу хаљина;
4. Него у тајноме човјеку срца, у једнакости кроткога и тихога духа, што је пред Богом многоцјено.
5. Јер се тако некад украшаваху и свете жене, које се уздаху у Бога, и покоравашу се својијем мужевима,
6. Као што Сара слушаше Аврама, и зваше га господаром; које сте ви кћери постале, ако чините добро, и не бојите се никаквога страха.
7. Тако и ви мужеви живите са својијем женама по разуму, и поштујте их као слабији женски суд, и као сунашљеднице благодати живота, да се не смету молитве ваше.
8. А најпослије будите сви сложни, жалостиви, братољубиви, милостиви, понизни;
9. Не враћајте зла за зло, ни псовке за псовку; него на супрот благосиљајте, знајући да сте на то позвани да наслиједите благослов.
10. Јер који је рад да живи и да види дане добре, нека задржи језик свој од зла, и усне своје, да не говоре пријеваре;
11. Нека се уклони од зла, и нека учини добро; нека тражи мира, и нека се држи њега.
12. Јер очи Господње гледају на праведнике, и уши његове на молитву њихову; а лице Господње на оне који зло чине, да их истријеби са земље.
13. И ко може вама наудити ако узидете за добром?
14. Но ако и страдате правде ради, блажени сте. Али страха њихова не бојте се, нити се плашите;
15. Него Господа Бога светите у срцима својијем. А будите свагда готови на одговор свакоме који вас запита за ваше надање,
16. С кротошћу и страхом; и имајте добру савјест, да ако вас опадају за што као злочинце, да се постиде они што куде ваше добро живљење по Христу.
17. Јер је боље, ако хоће воља Божија, да страдате добро чинећи, него ли зло чинећи.
18. Јер и Христос један пут за гријехе наше пострада, праведник за неправеднике, да нас приведе к Богу, убијен, истина, бивши тијелом, но оживљевши Духом;
19. Којијем сишавши проповиједа и духовима који су у тамници,
20. Који некад не хтјеше да слушају, кад их очекиваше Божије трпљење у вријеме Нојево, кад се грађаше ковчег, у коме мало, то јест осам душа, остаде од воде.
21. За спомен тога и нас сад спасава крштење, али не прање тјелесне нечистоте, него обећање добре савјести Богу, васкрсенијем Исуса Христа,

22. Који је с десне стране Богу, отишавши на небо, и слушају га анђели и власти и силе.

Глава IV.

Кад дакле Христос пострада за нас тијелом, и ви се том мисли наоружајте: јер који пострада тијелом, престаје од гријеха,

2. Да остало вријеме живота у тијелу не живи више жељама човјечијим, него вољи Божијој.

3. Јер је доста што смо прошавше вријеме живота провели по вољи незнабожачкој, живећи у нечистотама, у сластима, у пијанству, у ждерању, у пијењу, и богомрскијем незнабоштвима.

4. За то се чуде што ви не трчите с њима у то исто неуредно живљење, и хуле на вас.

5. Они ће дати одговор ономе који је готов да суди живима и мртвима.

6. За то се и мртвима проповједи јеванђелије, да приме суд по човјеку тијелом а по Богу да живе духом.

7. А свему се крај приближи. Будите дакле мудри и тријезни у молитвама.

8. А прије свега имајте непрестану љубав међу собом; јер љубав покрива мноштво гријеха.

9. Будете гостољубиви међу собом без мрмљања;

10. И служите се међу собом, сваки даром који је примио, као добри пристави различне благодати Божије.

11. Ако ко говори, нека говори као ријечи Божије; ако ко служи, нека служи као по моћи коју Бог даје: да се у свачему слави Бог кроз Исуса Христа, коме је слава и држава ва вијек вијека. Амин.

12. Љубазни! не чудите се врућини, која вам се догађа за кушање ваше, као да вам се што ново догађа;

13. Него се радујте што страдате с Христом, да бисте, и кад се јави слава његова, имали радост и весеље.

14. Ако бивате укорени за име Христово, благо вама! јер Дух славе и Бога почива на вама: они дакле хуле на њ, а ви га прослављате.

15. Само да не пострада који од вас као крвник, или као лупеж или као злочинац, или као онај који се мијеша у туђе послове;

16. А ако ли као Хришћанин, нека се не стиди, већ нека слави Бога у овом догађају.

17. Јер је вријеме да се почне суд од куће Божије; ако ли се најприје од вас почне, какав ће бити пошљедак онима што се противе Божијему јеванђелију?

18. И кад се праведник једва спасе, безбожник и грјешник гдје ће се јавити?

19. За то и који страдају по вољи Божијој, нека му као вјерноме творцу предаду душе своје у добријем дјелима.

Глава V.

Старјешине које су међу вама молим који сам и сам старјешина и свједок Христова страдања, и имам дијел у слави која ће се јавити:

2. Пасите стадо Божије које вам је предато, и надгледајте га, не силом, него драговољно, и по Богу, нити за неправедне добитке, него из добра срца;

3. Нити као да владате народом; него бивајте угледи стаду;

4. И кад се јави поглавар пастирски, примићете вијенац славе који не ће увенути.

5. Тако ви млади слушајте старјешине; а сви се слушајте међу собом, и стеците понизност; јер се Бог поноситима супроти, а пониженима даје благодат.

6. Понизите се дакле под силну руку Божију, да вас повиси кад дође вријеме.

7. Све своје бриге баците на њ, јер се он брине за вас.

8. Будите тријезни и пазите, јер супарник ваш, ђаво, као лав ричући ходи и тражи кога да прождере.

9. Браните се од њега тврђом у вјери, знајући да се таква страдања догађају вашој браћи по свијету.

10. А Бог сваке благодати, који вас позва на вјечну своју славу у Христу Исусу, он да вас, пошто мало пострадате, саврши, да утврди, да укријепи, да утемељи.

11. Њему слава и држава ва вијек вијека. Амин.

12. По Силвану, вашему вјерном брату, као што мислим, пишем вам ово мало, свјетујућд и свједочећи да је ово права благодат Божија у којој стојите.

13. Поздравља вас црква с вама избрана у Вавилону, и Марко син мој.

14. Поздравите један другога цјеливом љубави. Мир вама свима у Христу Исусу. Амин.

// [Пројекат Растко](#) / [Богословље](#) / [Нови завјет](#) //
[[Промена писма](#) | [Претраживање](#) | [Мапа Пројекта](#) | [Контакт](#) | [Помоћ](#)]